

ELS XIPRERS

Els xiprers són encantadors, tan foscos i profunds, tan misteriosos... tan callats... I eixa olor lúgubre que emanen em fa voler portar cada vegada més gent a eixe lloc on em sent com a casa..., una casa silenciosa, on ningú jutja, on tots dormen plàcidament i per sempre.

Potser em sent així perquè allí estan tots els meus amics, familiars..., fins i tot tinc veïns, encara que parlen poc, més bé gens, però són bona companyia. Tranquil·la, prompte tu també et sentiràs com a casa, t'ho assegure. Va, no plores i balla amb mi, amor, tinc l'esperança que en unes hores seràs la meua esposa, ja saps... en la salut i en la malaltia, en la riquesa i la pobresa, en les coses bones i en les roïnes, en les llàgrimes i en les rialles... I passaràs al meu costat la vida que et queda... No estàs feliç? Vine, deixa que netege les teues llàgrimes, vine, ballarem aquesta cançó, la nostra cançó. Shhht, tranquil·la, deixa't portar, dona, no cal ser tan dramàtica... Clar que podran vindre a veure't quan tot estiga preparat, estaràs preciosa. Segurament els teus amics i altres coneguts venen a viure prop, qui sap?... El cementeri és gran i hi ha espai per a molta gent.